

Marco Angelini urodził się w Rzymie w 1971 roku. Mieszka i pracuje w dwóch miastach w Rzymie i Warszawie. Jako artysta wizualny pasjonuje się podróżami po świecie i są to zazwyczaj krótkotrwałe zagraniczne pobyty, co w rzeczywistości przekłada się na jego sztukę, która jest osobistą podróżą w przeszłość i przyszłość poprzez teraźniejszość.

Angelini w swoich pracach bada metropolię jako zjawisko społeczne ulegające nieustannym procesom transformacji. Miasto stanowi dla niego scenerię, w której nieuświadomione pragnienia współistnieją z nowymi możliwościami, jakie daje rozwój technologii. Staje się tym samym ośrodkiem, a jednocześnie idealnym siedliskiem wszelkich ludzkich paradoksów i sprzeczności. Artysta używając w swoich pracach surowców pochodzących z recyklingu, pozornie niepotrzebnych przedmiotów, a także farby, rozmaitych pigmentów i klejów sprawia, że płaszczyzna malarska przeistacza się w miejsce spotkania form i materii, a także znaków oraz znaczeń. Angelini – daleki od krytyki i ideologizowania – mocno wierzy w to, że sztuka ma do odegrania ważną rolę społeczną: ma przywrócić widzialność rzeczom, zwracać uwagę i w ten sposób tworzyć nowe możliwości współdzielenia, porozumienia i zadawania pytań. Podejmuje różnorodne obszary badawcze: naturę i technologię, czas i pamięć, dialog międzyreligijny oraz wymiar „sacrum”, relację między sztuką a nauką, a także energię i zrównoważony rozwój.

Od 2006 roku artysta zrealizował kilkanaście wystaw indywidualnych w wielu miastach Europy (w Rzymie, Mediolanie, Warszawie, Londynie i Bratysławie). Wziął udział w licznych wystawach zbiorowych zarówno w instytucjach publicznych, jak i w prywatnych galeriach, m.in. w Nowym Jorku, Waszyngtonie, Tel Awiwie, Warszawie, Zamościu, Szczecinie, Monachium, Essen, Londynie, Brukseli, Rzymie i w Lukka.

Wśród najważniejszych wystaw Angeliniego na uwagę zasługuje udział w 54. Biennale w Wenecji w 2011 roku (Pawilon Italia nel mondo) dzięki wsparciu Włoskiego Instytutu Kultury w Warszawie; wystawa indywidualna w Museo Carlo Bilotti w Rzymie w 2015 roku; wystawy w Galerii XXI (2013) i Elektor (2021) w Warszawie zrealizowane we współpracy z Mazowieckim Instytutem Kultury (do 2014 roku Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki); wystawa *Oksydan* w ramach 11. Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Wizualnej inSPIRACJE w Szczecinie w 2016 roku; instalacja *Solchi Urbani (Bruzdy Miejskie)* w muzeum sztuki nowoczesnej i współczesnej Museion w Bolzano (Passage di Museion) w 2017 roku; wystawa indywidualna w Museo Laboratorio di Arte Contemporanea na rzymskim Uniwersytecie La Sapienza w marcu 2018 roku; wystawa indywidualna *Pamięć form* w listopadzie 2019 roku w Muzeum Bastion 23 – Palais des Raïs w Algierze z okazji 15. edycji Giornata del Contemporaneo zorganizowanej przez Ambasadę Włoch oraz Włoski Instytut Kultury w Algierze, we współpracy z Ministerstwem Kultury.

W 2022 roku artysta zrealizował wystawę indywidualną „Poszukiwanie zbawienia jako zobowiązanie” w Instytucie Włoskim Kultury w Santiago de Chile, zorganizowaną pod patronatem Ambasady Włoch w Chile. Kolejna wystawa indywidualna „Światło jako metafora transformacji energetycznej” z 2024 roku, odbyła się w galerii YAY w Baku, zorganizowana przez Ambasadę Włoch w związku z 29. Konferencją Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (COP29). W czerwcu i lipcu 2024 roku publiczność mogła zobaczyć ważną solową malarską wystawę „Sublimazione” w Galerii Test Mazowieckiego Instytutu Kultury w Warszawie, której kuratorem był Jan Kozaczuk.

W 2025 roku miała miejsce wystawa indywidualna „Życie i forma” w Białymstoku, w Galerii im. Sleńdzińskich, a także wystawa „Przestrzeń sacrum – ekologia integralna” w Villa Altieri w Rzymie, w Pałacu Kultury i Pamięci Historycznej.